

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Amsterdam

Bestuursrecht

zaaknummer: NL19.410

V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 28 mei 2019 in de zaak tussen

geboren op 1990, van Iraanse nationaliteit, eiser
(gemachtigde: mr. C.H. van den Berg - Klijbroek),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder
(gemachtigde: mr. E. van der Weijden).

Procesverloop

Bij besluit van 17 december 2018 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiser van 19 april 2016 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 afgewezen.

Op 8 januari 2019 heeft de rechtbank het beroepsschrift van eiser ontvangen. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 april 2019. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is – met bericht – niet verschenen. Ook was ter zitting aanwezig G. de Vries, tolk in de taal Farsi, en , predikant van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Hardenberg. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Overwegingen

Feiten en omstandigheden

1.1. Eiser heeft op 19 april 2016 een asielaanvraag ingediend. Bij besluit van 22 september 2017 heeft verweerder deze asielaanvraag van eiser afgewezen als ongegrond. Eiser heeft tegen dit besluit beroep ingesteld.

1.2. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 5 november 2018 (zaaknummer NL17.10409) is dit beroep gegrond verklaard en is het besluit van 22 september 2017 vernietigd. De rechtbank heeft geoordeeld dat verweerder de door eiser in de bestuurlijke fase ingebrachte documenten onvoldoende gemotiveerd bij zijn beoordeling had betrokken. Dit betreft het doopcertificaat van 9 april 2017, een verklaring betrokkenheid christelijke kerkdiensten van 5 mei 2017 door de Stuurgroep internationale diensten in

Kampen en een verklaring van pastor

van 8 augustus 2017.

1.3. Verweerder heeft op 17 december 2018 een nieuw besluit genomen (het bestreden besluit) en wederom de aanvraag van eiser afgewezen.

2. Eiser heeft aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd dat hij tijdens een klus voor zijn werk door vier criminelen is verkracht. Door het bekend worden van deze verkrachting hebben zijn ooms eerwraak op hem willen nemen. Daarnaast is eiser bekeerd tot het christendom.

Het bestreden besluit

3.1 Verweerder heeft de volgende relevante elementen in het asielrelaas van eiser onderscheiden:

- a. identiteit, nationaliteit, herkomst;
- b. bekering tot het christendom;
- c. verkrachting door bende criminelen;
- d. eerwraak van zijn ooms vanwege de verkrachting.

3.2 Verweerder acht de identiteit, nationaliteit en herkomst van eiser (element a) geloofwaardig. Ook acht verweerder geloofwaardig dat eiser door criminelen is verkracht (element c). Verweerder vindt het niet geloofwaardig dat eiser is bekeerd (element b). Ook vindt verweerder het niet geloofwaardig dat de ooms van eiser eerwraak willen nemen op eiser vanwege de verkrachting (element d). Verweerder heeft de asielaanvraag van eiser afgewezen als ongegrond op grond van artikel 31 van de Vw 2000.

De eerwraak

4. Eiser voert in beroep aan dat hij voldoende heeft verklaard over de dreiging van zijn ooms. Verweerder heeft niet duidelijk aangegeven welke verklaringen van eiser hierover niet concreet genoeg waren. Daarnaast voert eiser aan dat aan het doen van aangifte in Iran van de verkrachting heel veel risico's verbonden zijn. Indien de rechtbank eiser niet in het gelijk stelt, dan hangt hem immers de doodstraf boven het hoofd, zoals blijkt uit de tekst van het Iraanse wetboek van strafrecht.

5. De rechtbank is van oordeel dat verweerder de verklaringen van eiser over de gestelde eerwraak van zijn ooms vanwege de verkrachting niet ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht. Hiertoe heeft verweerder van belang mogen achten dat eiser niet in staat is gebleken te verklaren over hoe vaak, waar en door welke ooms hij is bedreigd. Daarnaast heeft verweerder van belang mogen achten dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de ooms van eiser van de gestelde verkrachting op de hoogte zouden zijn geraakt. Gelet op het voorstaande komt de rechtbank niet toe aan de vraag of eiser de bescherming van de autoriteiten kan inroepen tegen zijn ooms.

De afvalligheid van de islam

6. Verder voert eiser aan dat verweerder ten onrechte het afwenden van de islam niet als relevant element heeft erkend.

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder de gestelde afvalligheid van de islam ten onrechte niet als zelfstandig relevant element heeft aangemerkt en getoetst, mede gelet op de omstandigheid dat uit de algemeen ambtsberichten inzake Iran van mei 2017 en ook van maart 2019 volgt dat afvalligen een risico lopen op vervolging met de doodstraf als mogelijk

gevolg. De beroepsgrond van eiser slaagt.

De bekering tot het christendom

8. Eiser voert ten slotte aan dat het niet bevreemdend dan wel tegenstrijdig is dat hij tijdens het aanmeldgehoor zei dat hij een moslim was. Eiser is volgens de Iraanse wet namelijk moslim vanaf geboorte. Het feit dat de correcties en aanvullingen op het aanvullend nader gehoor niet met redenen zijn omkleed is volgens eiser een onvoldoende motivering van verweerder om deze correcties te negeren. Verder betwist eiser dat hij wisselend heeft verklaard over zijn 14^e en 16^e levensjaar. Eiser heeft aangegeven dat hij niet weet welke leeftijd hij had en uit het antwoord blijkt dat hij een ruwe schatting geeft. Ook is het niet waar dat eiser zich direct na aankomst in Nederland heeft gewend tot het christendom. Tevens is het niet onmogelijk dat eiser zich binnen een korte periode bekeert. Verweerder trekt volgens eiser conclusies op basis van implicaties. Dit is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel. Eiser betoogt verder dat verweerder niet al het bewijs bij de aanvraag heeft betrokken en meegewogen. Eiser verwijst hiertoe naar het arrest Abdulkhakov tegen Rusland¹ en enige grondrechten². De gehoren waar het voornemen op is gebaseerd dateren van oktober, november en december 2016. Eiser heeft zijn kennis en verdieping inmiddels verder ontwikkeld. In beroep heeft eiser nog een certificaat van deelname aan de interkerkelijke Alpha cursus 2017, een verklaring van de kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Hardenberg en een verklaring van de heer belijdend lid van deze kerk, overgelegd.

9. De rechtbank is met eiser van oordeel dat ten aanzien van eisers asielaanvraag een ex-nunc toetsing dient plaats te vinden. Verweerder heeft op basis van gehoren die dateren van november 2016 en januari 2017, dus twee jaar geleden, een nieuw besluit genomen. De rechtbank is van oordeel dat dit geen ex-nunc-toets is.

Verder acht de rechtbank de verklaringen van de predikant ter zitting van belang. Ter zitting heeft de predikant namelijk verklaard dat hij eiser de afgelopen twee jaar ongeveer een keer per maand heeft gesproken over onder andere de inhoud van zijn geloof. Daarnaast heeft de predikant ter zitting een voorbeeld gegeven van eisers gedrag als christen. Hij heeft verklaard dat hij samen met eiser volleybalde en dat eiser dan meestal heetgebakerd was. Later heeft eiser hem – de predikant – verteld dat hij daar als christen spijt van had en heeft met hem van gedachten gewisseld hoe hij hier in het vervolg mee om kon gaan, aldus de predikant op de zitting. De rechtbank is van oordeel dat de predikant een gezaghebbend persoon is binnen de kerk die uit eigen deskundigheid over de bekering van eiser kan verklaren.

Door geen acht te slaan op de verklaringen van gezaghebbende personen binnen de kerk en geen onderzoek te doen naar de huidige stand van zaken met betrekking tot de bekering van eiser, is het bestreden besluit naar het oordeel van de rechtbank onzorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd.

Conclusie

10. Uit rechtsoverweging 7 en 9 volgt dat het beroep gegrond is en de rechtbank vernietigt dan ook het bestreden besluit.

11. De rechtbank ziet vanwege de aard van de geconstateerde gebreken geen aanleiding

¹ Arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 2 oktober 2012 (14743/11).

² Artikel 3 van het Antifolterverdrag, artikel 19 van de Grondrechtenhandvest en artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

zelf in de zaak te voorzien, onder andere omdat de rechtbank van oordeel is dat verweerder eiser opnieuw moet horen over zijn gestelde bekering. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Op de zitting heeft de rechtbank ter sprake gebracht wat een reële termijn hiervoor is. De rechtbank stelt in overleg met eiser hiervoor een termijn van uiterlijk zes maanden.

De proceskosten

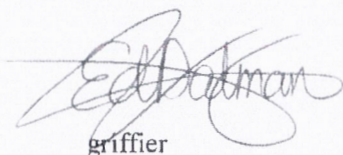
12. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.024,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 512,-, en een wegingsfactor 1). Indien aan eiser een toevoeging is verleend, moet verweerder de proceskostenvergoeding betalen aan de rechtsbijstandsverlener.

Beslissing

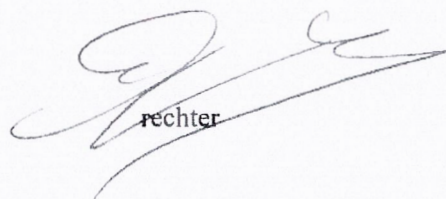
De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes maanden na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.024,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J. Otten, rechter, in aanwezigheid van mr. E.D. Dalman, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 28 mei 2019.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

28 MEI 2019

Conc.: ED
D:
VK

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

